

Behandling; at, henset til de særlige Forhold sidste Sommer, kunde Krigsministeriet modtage, hvad der nu er tilraadet Tinget at bevilge. Ganske vist udtalte jeg et Haab om mellem 2den og 3dje Behandling at faa nogle Bevillinger genindsatte, som vilde være af Vigtighed for Forsvaret uden at være af stor finansiel Betydning, men jeg har opgivet det, fordi jeg har overbevist mig om, at Tanken ikke var realisabel.

Den ærede Ordfører fremkom med en Forespørgsel angaaende den Undersøgelse, Krigsministeriet har ladet foretage i Anledning af Underofficerernes Henvendelse til forskellige Udvalg, deriblandt ogsaa til Finansudvalget, og udtalte det Haab, at det skete Skridt ikke maatte komme Underofficererne til Skade paa deres gode Navn og Rygte. Jeg kan berolige den ærede Ordfører i saa Henseende, og det glæder mig, at det gode Omdømme, jeg gav Underofficererne, da Lovforslaget om deres Lønninger var til første Behandling her i Tinget, ved hvilken Lejlighed jeg fremhævede, at Underofficererne i de senere Aar ere gaaede overordentlig frem baade i Henseende til taktfuld Optræden og i Kundskaber og Dannelse — ikke har fornægtet sig ved denne Lejlighed. Jeg har ganske vist ladet foretage en Undersøgelse, da jeg maatte vide, hvad der var sket, men de Oplysninger, jeg har faaet, have gjort det klart for mig, at Underofficererne have handlet i fuldkommen god Tro. Der er dog en Omstændighed, jeg vil fremhæve, nemlig at nogle Mænd, paa hvis Ord de maatte lægge særlig Vægt, havde tilraadet dem dette Skridt, idet disse Mænd havde gjort opmærksom paa, at andre Statsfunktionærer ved lignende Lejlighed ogsaa have henvendt sig til Udvalg, og de mente, at det vilde være ret heldigt, om Underofficererne ogsaa gjorde det. Fremdeles viser det sig, at der ikke har været sammenkaldt Møder blandt Underofficererne til at drøfte disse Anliggender, de vedkommende have betragtet deres Henvendelse til Udvalget som et rent privat Skridt, og de ere optraadte, som de selv erkende, uden noget som helst Mandat fra deres Kammeraters Side. Som Følge deraf stiller Sagen sig saaledes for mig, at Underofficererne have handlet i god Tro, og der er derfor, saavidt jeg kan skønne — Sagen er først lige indkommen til Krigsministeriet — ingen Anledning til at foretage noget fra dettes Side.

Meyer: Ogsaa jeg har Interesse af at dvæle et Øjeblik ved den Bevilling, der er omtalt af de andre ærede Medlemmer og Krigsministeren, nemlig Ændringsforslag Nr. 112 til § 22. Jeg kunde ganske slutte mig til den Motivering, som min Partifælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gav af, hvorfor han stillede sig saa uvillig over for en Bevilling af den Art. Jeg tror heller ikke, at man absolut behøver at fejre vore Krigsminder, saaledes som det utvivlsomt vil blive Tilfældet her, ved Taler om Betydningen af vort Forsvar, ved at mindes alt det, der hidtil har skilt Folkene ad, i Stedet for det, der burde forene dem, hvilket en lille Nation altid burde fremme i sig. Jeg er ingenlunde bleven beroliget ved den Erklæring, som det ærede Medlem fra Fredericia (Ousen) afgav, nemlig at man tilsigter gennem denne Bevilling at lade de vedkommende Veteraner komme til Fredericia, lade dem køre gratis paa Jærnbane til de gamle Mindesteder og færdes ude paa de gamle Jordvolde. Man tilsigter jo for de 10,000 Kr. at afholde en Fest, og denne Fest forudsætter naturligvis, at man holder Taler, at man fester og drikker et Bæger paa Minderne. Jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at der baade i Sang og Tale vil blive slaaet paa det militære paa en saadan Maade, at Flertallet her i denne Sal, i Fald det hævder at være Fredsvener, ganske sikkert ikke handler korrekt ved at bevilge disse Penge. Jeg savner Oplysning om — og derom synes den ærede Repræsentant fra Fredericia ogsaa at være i en lignende Uvidenhed — hvad Pengene skulle bruges til. En Fest forudsætter naturligvis, at der spises og drikkes, og jeg antager ogsaa her, at der vil blive tømt et skummende Bæger til Ære for de gamle Dage, da vore Landsmænd kæmpede mod Slesvig-Holstenerne. Hvis man endelig vil bevilge disse Penge, burde de, i Stedet for at anvendes til at drikke Skaaler for, anvendes til, at denne Dag for Veteranerne fik en saa passende Afslutning som mulig. Nu er det jo saaledes, at naar Mars kommer til Gilde, gaar det altid noget lystig til, og selv om Mars her til Lands er bleven noget gammel, tror jeg dog, at naar Mars og Bakkus komme sammen, bliver det helt galt. Jeg kunde nu have Lyst til at vide, om det er Tanken, at de gamle gennem Drikkebægeret skulle have Minderne strammet op. I saa Fald tror jeg, at det store Venstrereformparti vil være mod, at Be-